

Den här texten är skriven av Kent Hultqvist som inspirerats av **Alf Hambes** diktning.

HUNDKUSINERNAS UTFLYKT PÅ STENINGE SAGOSTIG - HÖJE STEN

Hundarna gick den långa backen upp från stranden och nu var de snart framme vid den stora bautastenen Höje, det började bli mörkt.

- Vad är en bautasten? viskade Semlan till Stella. Hon ville inte tala så högt för allt kändes så väldigt spännande.
- En bautasten är en stor sten som någon har rest upp i en grop. Den står på ett ställe där något speciellt har hänt för jättelänge sedan, förklarade Stella.
- Fantastiskt, viskade Semlan, så lågt så hon knappt hörde det själv.
- Denna fina bautasten är den högsta i landet, sa Stella. Den heter Höje i förnamn och Sten i efternamn – Höje Sten.
- Men titta den rör ju på sig, det ser ut som den dansar. Den säger något. Hör du Stella?
- Ja, faktiskt. Det här måste vara en magisk sten, viskade Stella med de största ögonen hon någonsin haft.
- Dansa gärna med mig, sa Höje Sten med djup röst.
- Va, oj, va, oj...ja visst, vi dansar så gärna, viskade Semlan i mörkret.

Så dansade Stella och Semlan runt Höje Sten i full fart. Höje sjöng med sin basröst och Hundkusinerna trallade med.

- Det här var verkligen kul, sa Höje Sten. Tänk om alla kunde dansa runt mig, skratta och sjunga en trudelutt. Ni vet att när det är fullmåne och någon har dansat, kan ni sakta och mycket mjukt stryka er hand på mitt stenhjärta och så önska er något.
- Vad kan vi önska oss? undrade Semlan och tittade på Höje Sten.
- Precis vad som helst, förklarade Höje Sten.
- Det är verkligen fullmåne ikväll, sa Stella.
- Hur vet man det? undrade Semlan.
- Då ser man hela Mångubben med ögon, näsa och mun. Den är då helt rund och stor som badboll. Kolla där uppe, sa Stella och pekade på Mångubben med tassens.

Båda tittade upp på himlen och bländades av månskenet.

- Då kan vi stryka med våra tassor. Gör det du, sa Stella och darrade, lite i hela kroppen. Jag gör det en annan gång.
- Är du rädd? undrade Semlan.
- Nej, känns bara lite magiskt, sa Stella och bugade sig mot Höje Sten.

Då bugade sig även Höje Sten ända ned till marken och sa:

- Så här gör jag inte ofta, men tycker jag om dem som dansat, riktigt mycket, då händer det, viskade Höje Sten. Orden ekade ända bort till Molomberget.

- Fantastiskt att se en sten böja sig så vackert och smidigt, sa Semlan och var imponerad.

Semlan gick sakta fram och strök med tassens över stenens hjärta som var så mjukt. Så önskade hon sig något.

Där på stenen växte texten sakta fram.

Stella läste den för Semlan:

- Du får så mycket du vill!

- Vad önskade du dig? undrade Stella

- Att jag skulle få så mycket mat jag vill i morgon, sa Semlan och såg väldigt hungrig ut.

Semlan och Höje Sten såg båda nöjda ut. Stella funderade på varför Semlan inte önskat sig något jättefint. Men hon vet att Semlan tycker mat är det finaste som finns, förutom alla kompisar förstås.

Båda vinkade till Höje Sten och sa god natt.

- GOD NATT! sa Höje Sten, så det ekade i hela Molom, ända bort till Ingelandsbergen.

Prova gärna du också att dansa några varv, tralla en trudelutt, stryk din hand och önska dig något fint! Det kan funka fastän det inte är fullmåne och är du en riktig hygglos, så kanske Höje Sten bugar sig, just för dig!